

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DUBORG-SAMFUNDET
2013

Duborg-Samfundets adresser:

Duborg-Samfundets adresse i Danmark:

Postboks 380
DK-6330 Padborg

Duborg-Samfundets adresse i Sydslesvig:

Ritterstr. 27
D-24939 Flensburg

Duborg-Samfundets konto(årsskrift)

Danske Bank 8 04 53 21 Reg.-Nr. 1551
Union-Bank (Flensburg) 0 021 520 BLZ 215 201 00

10 K 01
2/1

Hjemmeside: www.duborg-skolen.de menu-punkt elever

Fungerende arbejdsudvalg:

Rudolf Föh

Am See 4, D-24955 Harrislee
Tlf. 0461 – 73902

Mucki Kvist

Marienallee 49, D-24937 Flensburg
Tlf. 0461 – 51673 e-mail: tormuc@gmail.com

Birthe Hein-Richter

Boyebüll 14 A
D-24850 Schuby
Tlf. 01703420207 email: birthefle@yahoo.de

Elva Thorup Nielsen

Erik Jensen

Marienallee 55, D-24937 Flensburg
Tlf. 0461 – 90 93 257 e-mail: eriksuna@gmail.com

Gunnar Dyrvig

Friedrichstal 38, D-24939 Flensburg

Ole Møller, web-ansvarlig

Varnæsvej 54
DK 6200 Aabenraa email: moeller.ole@gmail.com

Tryk: H. Alsen

D-24977 Ringsberg

Forord

Kære læser

Årsskriftet 2013 rummer det stof, det plejer - og lidt til. Vi har fået nogle tidligere Duborgelever til at berette om deres karriere, så vi kan sige, at hæftet rummer lokalt og globalt stof. Vi kommer vidt omkring, idet en artikel er skrevet af en politiker, en anden af en forsker og en tredje af en, der står midt i et aktivt mellemfolkeligt arbejde, en fjerde er et debatindlæg fra en historiker. Fælles er, at en afgangseksamen fra Duborg kan føre til meget forskelligt.

Men der er også det stof, der plejer at være der: Rektors beretning om året, der gik på Duborg-Skolen, regnskab for Duborg-Samfundet samt de informationer om tidligere elever, som vi har fået kendskab til. Det viser også, at vejen fra Duborg-Skolen ofte fører vidt omkring.

Der er mindeord for to tidligere medarbejdere, som vi har mistet. Desuden bringes et indlæg, som Leif Ingvorsen nåede at skrive til Duborg-Samfundet.

Og så er der nyt om den forestående store ombygning af Duborg-Skolen. Rektor Ebbe Rasmussen løfter sløret for planerne, og vi antager det for sikret, at Skolehistorisk samling fremover har en god plads i huset, så at skolens forbindelse bagud til dens snart 100-historie kan bevares.

Inden du kaster dig over læsningen af hæftet lige to væsentlige ting:

Vi hører gerne fra dig, hvis du har lyst til at sende en beretning i stil med de bragte beretninger.

Det er vigtigt for os, at vi kan kontakte dig og får dine eventuelle navne- og adresseændringer at vide. Og hvis du læser rubrikken, kan du se, hvor let du sikrer, at meddelelser fra Duborg-Samfundet finder vej til dig via et link til Duborg-Samfundet og Duborg-Skolen.

Vi fra arbejdsudvalget håber, at du får glæde af læsningen og også lader høre fra dig, hvis du har nyt, som du vil bringe videre til dine gamle kammerater og andre med tilknytning til Duborg-Skolen.

På arbejdsudvalgets vegne

Erik Jensen

PS. Da et stort flertal benytter sig af netbanking, undlader vi i år at vedlægge danske giroindbetalingskort

HJÆLP OS MED DIN AKTUELLE ADRESSE

Duborg-Samfundet har også en internetadresse:

<http://www.duborg-samfundet.dk>.

På siden kan du få links til Duborg-Skolens hjemmeside, til den skolehistoriske samling, til fotos med studenter- og afgangsklasser, m.m.

Du kan også finde kontaktdata til Duborg-Samfundet, men først og fremmest har du mulighed for at sikre dig Duborg-Samfundets årsskrift enten pr. mail eller pr. post ved at holde Duborg-Samfundets omfattende adressearkiv ajour ved at ind- eller opdatere dine egne adressedata via denne adresse:

<http://www.duborg-samfundet.dk/code/index.html>

Ole Møller

Student 1989

Så er der pludselig gået 25 år – vupti – og nu skal der fejres!!!

Da dimissionsdagen 11.7.2014 ligger vel inde i den danske sommerferie, har vi valgt at flytte vores store jubilæumsfest til

LØRDAG 30.8.2014

SÆT KRYDS I KALENDEREN,

og hold øje med nærmere info på vores

FB Gruppe: Duborg-Skolen studenter 1989

For dem af jer, der ikke er på FB, send en mail til Britt Oda:

bowahl@hotmail.com

eller

Birte: birte@gerbers.dk

så holder vi jer opdateret.

Vi håber på at se rigtig mange den 30.8.2014 – men forhåbentlig også allerede den 11.7.2014, hvor vi skal have kaffe m.m. på Duborg – og så skal vi da i byen bagefter og for-feste ;-)

Stor hilsen fra festudvalget Jeppe, Svend, Ida, Rete, Hans, Britt Oda og Birte

Beretning for skoleåret 2012-13

Som traditionen byder, giver jeg her ved Samarbejdsrådets store forældremøde en kort beretning om udvalgte dele af skolens anliggender i skoleåret 2012-13.

Om personalesituationen og elevtallet

I løbet af indeværende skoleår 12-13, og indtil nu, er 7 løst og fast ansatte på skolen fratrukket. Desuden har én enkelt været udlånt til AP Møller Skolen på fuld tid.

Vi har taget afsked med 4 fastansatte magistre og 2 lærere, som alle er gået på pension. Det drejer sig om Leif Jessen, Christian Skov og Kim Olesen (pr 1.8.12); Finn Løssing (pr 1.10.12), Niels-Ole Lindgaard (pr 1.2.13) og Ingra Sallaha (pr 1.3.13). Derudover fratrukkede Kamilla Schøler sit årsvikariat ved sommerferien 12 for at vende tilbage til sin hjemegn i Københavnsområdet.

Det skal i den forbindelse nævnes, at afdelingsleder for fællesskolen, Kim Olesen, gik på sygeorlov i september 2011. Niels-Ole Lindgaard påtog sig beredvilligt at indtræde som konstitueret afdelingsleder, indtil det var afklaret, om Kim ville vende tilbage, eller om der skulle findes en helt ny afdelingsleder. Da Kim før sommerferien 12 meddelte, at han ikke vendte tilbage, gik processen i gang med henblik på at finde en afløser. Niels-Ole påtog sig at blive på posten til processen var afsluttet, skønt det havde været hans hensigt at gå på pension pr 1.8. 2012. Ansættelsesproceduren blev langvarig, så først kort før jul blev der fundet en ny afdelingsleder, som kunne tiltræde pr 1.2.13. Det blev Torben Hansen, som kommer fra en stilling som overlærer ved Duborg-Skolen. Og så kunne Niels-Ole med ro i sindet trække sig tilbage.

Jeg vil gerne sige en meget stor tak til alle disse nu tidligere ansatte for et fortræffeligt arbejde i skolens tjeneste, og specielt skal Niels-Ole have en særlig tak for at have stillet sig til rådighed for skolen i denne meget uoverskuelige overgangsperiode. Held og lykke til alle i fremtiden.

Der har fundet 3 ansættelser sted pr 1.8.12: Overlærer Chantal Jonassen i faget musik, adjunkt Christian Rasmussen efter overstået pædagogikum, og lektor Heirulf Rissum, efter 3 års udlån til AP Møller Skolen. Derudover er adjunkt Anders V. Nielsen, pr 1.8.12 udlånt fra AP Møller Skolen, som vikar i kunst, og pr 1.2.13 er lærer Jorma Voigt ligeledes blevet ansat som vikar.

Med udsigterne til, at yderligere et antal magistre går på pension til sommer, regner vi nu med, at flere års besvær med at sikre arbejde til de ansatte gymna-

sielærere ser ud til at være overstået. Vi forventer, at ingen længere behøver at tage timer på AP Møller Skolen, hvilket også vil være en fordel for AP Møller Skolen.

Ved skoleårets start var der ansat 14 lærere og 56 magistre, i alt 70. Ved næste års skolestart forventes dette tal reduceret til ca 66.

Ved skoleårets start var elevtallet 536, præcis det samme som ved skolestarten året før. Det ser ud til, at de sidste 4 års drastiske elevnedgang nu vender en smule, idet vi til skolestarten 2013 regner med en fremgang på ca 30 elever til ca 560-70 elever. Årsagen til den lille stigning er, at årets studenterhold 2013, som med ca 90 elever er det mindste siden 1983, erstattes af ca 125 nye elever i 11. årgang efter sommerferien. Meget ser imidlertid ud til, at vi i en årrække fremover må regne med, at elevtallet i 11.-13. årgang kommer til at ligge på mellem 120 og 130 pr årgang, dvs samlet omkring 375 elever i gymnasieafdelingen. Det er jo noget helt andet end de 675, der var for 4-5 år siden.

Om den bemærkelsesværdigt lille studenterårgang kan jeg tilføje, at det er den 3. årgang, som gennemfører profilgymnasiet. Ca. 2/3 af årgangen har gået på skolen som gymnasieelever siden 7. klasse, mens ca. 1/3 er kommet udefra til skolen i 11. årgang. Det er sidste gang, at vægtningen er sådan. Fremover vil det blive omvendt, at 2/3 kommer udefra i 11. årgang, mens kun 1/3 har gået på skolen i alle 7 år.

Der har i 7.-10. klasse i år været 9 klasser i alt. Det samme antal som sidste år. Efter lukningen af Christian Paulsen-Skolen får vi nu kun elever i 7. klasse fra Jørgenby-Skolen og Oksevejens Skole. Det rækker til 2 klasser. I 9. klasse får vi elever fra Sild, men i indeværende skoleår kom der kun 4 elever herfra, hvilket ikke kunne udløse en ekstra 9. klasse, så vi måtte nøjes med at have 3 spor i 10. klasse. Det samme vil ske til næste år, hvor vi kun forventer 9 elever fra Sild. Det betyder, at vi får 2 klasser på alle årgange, dvs 8 i alt. Det samlede antal lærere forventes således at falde fra 14 til 13.

Af 62 elever i vores F 10 regner vi med, at ca. 20 elever går ud med realeksamen og ca. 40 fortsætter i 11. årgang, mens et par stykker søger på efterskole.

Vi regner med, at ca 8 elever afslutter deres skolegang efter F9 med en hovedskoleafslutning, mens ca. 45 elever fortsætter i F10 næste år.

I morgen vil 90 elever fra 13. årgang starte på skriftlig eksamen.

Pædagogiske initiativer

Lad mig nævne to områder, som der er fokus på for tiden:

Heldagsskole i Fællesskolen:

Skoleforeningen har meddelt, at man ønsker heldagsskolen påbegyndt i næste skoleår for fællesskolerne i Flensborg, dvs for elever i 7.-10. klasse. Kort fortalt handler det om, at eleverne på disse klassetrin får et tilbud om, efter skoletid -indtil kl 15 .00, at kunne deltage i en række aktiviteter, fx lektielæsning, musik, idræt eller andre tilbud af kursusmæssig art, samtidig med at de kan få et måltid varm mad. Der forestår en række organisatoriske udfordringer, før vi ved, hvad heldagsskolen på Duborg-Skolen kommer til at byde på, men i øjeblikket arbejdes der på at få strikket nogle tilbud sammen til eleverne.

Ekstra faglig hjælp i gymnasiet:

Den almene samfundsmæssige tendens til, at færre unge er gode læsere (og „skrivere“), kan vi også mærke i profilgymnasiet. En mindre del af eleverne har brug for ekstra faglig hjælp for at komme igennem gymnasiet på fornuftig vis. Derfor har vi sat ind ved at sørge for screening af alle elever i 11. årgang i læsning og retskrivning, med henblik på at tilbyde ekstra undervisning. Der er tale om et projekt i sin startfase, så vi ved endnu ikke, hvor vi ender, men om et år vil vi være meget klogere.

I sammenhæng hermed skal jeg minde om, at vi sidste år forsøgte at få igangsat et projekt i dette skoleår om at støtte fagligt udsatte elever ved at forbedre vores tilbud om lektiehjælp, et såkaldt lektielæsningsprojekt. I første omgang er det ikke lykkedes at få Skoleforeningen til at bakke op om projektet, men for nylig blev vi opfordret til at ændre på projektet og søge om opbakning igen, så det kan iværksættes i næste skoleår. Måske som en pendant for gymnasieoverbygningen til heldagsskolen. Det skal tilføjes, at der sideløbende også vil blive gjort en indsats for de stærke elever, der har brug for en ekstra udfordring.

En af de rigtig bemærkelsesværdige ting ved profilgymnasiet er, at alle elever skal have matematik på højt niveau. Hvad enten der nu er tale om, at mange elever ikke er i stand til at honorere kravene, selv om de forsøger, eller at mange simpelt hen har opgivet på forhånd, vel vidende at de godt kan blive studenter uden matematik, så er erfaringen fra de første 2 årgange studenter fra profilgymnasiet, at mere end halvdelen af studenterne ikke består faget. Det kan ingen være tilfreds med. Det er derfor påtrængende at få gjort noget ved situationen. I år har vi sat et forsøg i gang med differentieret undervisning i alle klasser på 11. årgang, hvor der periodevist indsættes en ekstra lærer. Det er for tidligt at vurdere effekten, men foreløbige meldinger lyder på, at det har en positiv virkning

Om skolens udstyr og bygningsmæssige situation

Før sommerferien 2012 fik vi at vide, at AP Møller Fonden havde imødekommet Skoleforeningens ansøgning om renovering og ombygning af Duborg-Skolen og havde betænkt Skoleforeningen med et stort beløb til formålet. Vi har siden ventet på, at der skulle komme skred i processen. Kort før jul kom så beskeden, at der ville blive inviteret til en arkitektkonkurrence som optakt til ombygningen. Herom blev der informeret af Skoleforeningens formand og direktør på et stort møde den 9. januar, hvor alle skolens brugere var inviteret. Elever, lærere, andre ansatte og forældre blev ved denne lejlighed opfordret til at nedsætte arbejdsgrupper med henblik på at præsentere de inviterede arkitekter for ideer til ombygningen på et møde den 22. marts. Vi ser frem til denne dag, som nøje er blevet planlagt, og vi håber naturligvis, at slutresultatet vil opfylde vore forhåbninger om, at Duborg-Skolen kan blive bragt up-to-date og gjort fysisk og pædagogisk fremtidssikret for en længere årrække. Hvornår det hele er færdigt, vides i sagens natur ikke i øjeblikket, men et realistisk bud er, at der fra nu af vil gå op mod 3 år. I denne periode vil skolen givetvis være præget af byggeriet, bl.a. må det forventes, at dele af skolen lukkes, og undervisningen forlægges i kortere eller længere perioder til andre lokaliteter.

I efteråret 2012 fik vi langt om længe lagt en bredbåndsforbindelse ind på skolen, så vores trådløse netværk kunne komme til at fungere efter hensigten. IT-situationen er dermed væsentligt forbedret, men endnu ikke i en sådan tilstand, at lærerne i deres forberedelse fuldt ud kan forlade sig på, at teknikken fungerer. Det er frustrerende år efter år ikke at have et pålideligt IT-system. Dertil kommer, at vi stadig ikke har mulighed for at tilbyde eleverne IT-faciliteter til eksamen, som man har kunnet på AP Møller Skolen fra starten i 2008. I sammenhæng med disse kvaler kan vi konstatere, at Skoleforeningens omlægning til IT-telefoni, der har stået på i ca 3 år, stadig ikke fungerer pålideligt. Som mange vil vide, er vi med jævne mellemrum afskåret fra omverdenen, enten kan man ikke ringe til skolen, eller vi kan ikke ringe ud, i dagevis. Vi er fuldstændig afhængige af Skoleforeningens EDB-afdeling, som tilsyneladende er stillet over for en sisyfosopgave.

Efter et par års forarbejde lykkedes det os i efteråret at søsætte en ny hjemmeside for skolen. Vi er meget tilfredse med den og har også fået mange positive tilbagemeldinger på den. Selv om layout og overordnet struktur er færdig, mangler der stadig rigtig meget indhold på siden. Det kommer fortløbende.

Andre aktiviteter

Det må også i år nævnes, at skolens dagligdag tydeligt bærer præg af Skoleforeningens anstrengte økonomi. Det sætter bl.a. sit mærke på omfanget af eleven-

gagerende aktiviteter uden for den egentlige undervisning. Det er vanskeligt at få råd til nye initiativer, og de, vi har, er vanskelige at opretholde. Men vi har fortsat både lejrskoler, studierejser, udvekslingsrejser, også stadig med USA og nordisk samarbejde, ESP, Bretagne-elevambassadører, mange interne besøg på skolen, deltagelse i idrætsstævner og musikalske projekter, fx korprojekt Sønderjylland og lypigerne. Som et nyt initiativ kan nævnes, at samarbejdsrådet før jul forsøgte at forny traditionen med at afholde et adventsarrangement. Selv om der stadig er plads til forbedringer, var arrangementet i det store hele vellykket, hvilket man bl.a. kan se på, at antallet af gæster var ca ti-doblet. Et andet initiativ er en emneuge, som finder sted nu i juni måned, kort før sommerferien. En sådan har ikke været afholdt på skolen i 8-9 år, så det er bestemt på tide. Også i år muliggør en bevilling fra Sydslesvigudvalget til Grænseforeningen, at vi kan drage til København med hele 13. årgang, bla. med besøg på Christiansborg.

Afslutning

Jeg vil slutte af med at sige tak til lærerne og øvrige ansatte for en stor indsats i årets løb. Også tak til eleverne og elevrådet for indsatsen. Elevrådet arbejder under vanskelige forhold, og aktivitetsniveauet kunne derfor godt være højere, men der har også i år været energiske og interesserede elever, som på mange måder yder en stor indsats for skolen og kammeraterne. Derudover vil jeg igen gerne fremhæve skolens elevambassadører, som gør en meget stor indsats for både skolens ry og omdømme, og for mindretallet som helhed.

Tak til samarbejdsrådet for et godt samarbejde. I år har samarbejdsrådet haft en særlig opgave, idet det har stået for ansættelsen af den nye afdelingsleder. Jeg synes, processen har været særdeles omhyggelig og saglig. Så en speciel tak for det arbejde, I har lagt i dette arbejde. Det er vigtigt for skolen, at forældrene støtter det pædagogiske arbejde aktivt, og det kan man bl.a. gøre ved at støtte Forældre-fonden, som yder vigtig økonomisk støtte til nogle af de aktiviteter på skolen, der ellers ikke ville kunne gennemføres. Så jeg vil slutte med at opfordre til, at man fortsat bidrager med større eller mindre beløb til denne fond.

Fratrædelser i perioden siden 01.07.12:

- Pr. 01.07.12: Lærerårsvikar Kamilla Schøler
Pr. 01.08.12: Leif Jessen
Pr. 01.08.12: Kim Olesen
Pr. 01.08.12: Christian Skov
Pr. 01.10.12: Finn Løssing
Pr. 01.02.13: Niels-Ole Lindgaard
Pr. 01.03.13: Ingra Sallaha
Pr. 22.06.13. Birgitte Arker.-På speciel ordning har hun siden 01.09.02 (hvor hun blev pensioneret) været ansat som årsvikar med ca 4 ugentlige timer. Denne ordning ophører med afslutningen af skoleåret 2012-13.
Pr. 22.06.13. Lærerårsvikar Jorma Voigt
Pr. 01.07.13: Editha Wehlitz
Pr. 01.08.13: Ole Møller
Pr. 01.10.13. John Drachmann
Pr. 01.11.13: Dieter Arker
Pr. 01.02.14: Hans Chr. Böwes har opsagt sin stilling til denne dato. I skoleåret 2013-14 er Katrina Fandrey udlånt på fuld tid til AP Møller Skolen.

Ansatte pr 1.8.12:

Fastsansatte

- Chantal Jonassen
Christian Rasmussen (musik)
Heirulf Rissum (tilbage fra AP Møller Skolen)

Vikarer

- Anders V. Nielsen (udlånt 1 år fra AP Møller Skolen)
Jorma Voigt (lærerårsvikar)

Ansatte pr 1.8.13:

Fastansatte Nikolaj Sune Andersen (Samfundsfag og geografi)

- Steffen Hesse (Kunst og Tysk)
Jannie Cramer Zerbster (lærer)

Vikarer:

- Bjarke Bar (delt med Bredsted Skole)
Wencke Rasmussen Bar (barselsvikar)
Lotte Praschl (årsvikar)

Leif Jessen

Kim Olesen

Christian Skov

Finn Løssing

Niels-Ole Lindgaard

Ingra Sallaha

Mindeord om Leif Ingvorsen, født 1918 død 26. maj 2013

I årene 1947-1953 var Leif Ingvorsen lærer ved Duborg-Skolen. Han flyttede så til Jelling og blev lektor på seminariet. Igennem alle årene bevarede han forbindelsen til Duborg-Skolen og sine gamle elever og mødte trofast op til den årlige sammenkomst for jubilarene. At han ikke var glemt af de forhenværende Duborgelever fremgår af nedenstående mindeord fra en af dem. Også Duborg-Samfundet bevarer mindet om Leif Ingvorsen i taknemmelighed over hans trofasthed over for de gamle elever og skolen.

Sibbern A. Sönnichsen skriver mindeord om Leif Ingvorsen (lærer på Duborg-Skolen fra 1947 - 1953).

”Duborg-Skolen har mistet en af sine tidligere lærere, der i min tid har været med til at forme klassen 2c på den tunge skolevej der opstod, da vi endnu unge kom fra den såkaldte „folkeskole“ op til Duborg.

Det var i året 1950.

Med lidt ubehag og fuldstændig ukendte blev vi modtaget i „festsalen“, hørte pænt på det, der skulle ske, fik tildelt et klasserum og en klasselærer. Vi var de heldige, der fik den unge lærer Leif Ingvorsen som klasselærer - og med tak tænkes i dag tilbage på den tid. Vores klasselærer kom os i møde med den varme, vi unge havde brug for i denne for os nye situation.

Vejen man har gået sammen med Leif Ingvorsen har forment mange af klassens elever. Mange tak, Leif Ingvorsen!

Leif Ingvorsen har også efter vores afsked fra skolen med „Mellemskole- eller Realeksamen“ altid været til stede, når der afholdtes et møde i Flensborg efter at man havde forladt skolen.

Med glæde kunne Leif Ingvorsen fortælle sine historier om fortiden i Jelling, om de her liggende gamle kongegrave, og om sin hjemstavn „Jelling“.

Han havde fundet stedet i Danmark, hvorfra han efter lærertiden kunne arbejde på historien.

Nu er der blevet stille om Leif Ingvorsen.

Den 04.06.2013 var sørgehøjtidigheden i Jelling Kirke, hvor vi tog afsked med Leif Ingvorsen.

Günter Bey og undertegnede var med til højtidigheden.

Æret være Leif Ingvorsens Minde
Sibbern A. Sönnichsen”

På Duborg-Samfundets vegne Erik Jensen

Til minde om Leif Ingvorsen

Den 4. juni i år tog vi afsked med vores afholdte klasselærer Leif Ingvorsen fra Jelling Kirke.

Mens tonerne af Jeppe Aakjærs smukke sang ”Som dybest brønd gir altid klarrest vand” tonede gennem kirkerummet, dukkede minderne op om vores alt for korte tid på Duborg-Skolen (1948-1950), og vi kunne tydeligt huske den unge, lidt generte lærer, vi fik i fagene geografi og engelsk. Fra 1948 blev han også vores klasselærer.

Dengang var der nok ingen, der anede, at dette skulle blive starten på et mangeårigt godt og meget hjerteligt venskab.

Her tænker vi særligt på de mange klassemøder, vi holdt – i de seneste år hvert år. Altid troppede Sonja og Leif glad og veloplagt op. Fyldt med glæde var vi alle og fik mange gode stunder sammen.

Og så var der de mange fødselsdags- og julehilsner, som dog i de seneste år blev til telefonsamtaler, fordi Leif hellere ville høre vores stemme, som han forklarede det.

Bare vort møde, den 13. maj i år kunne han ikke deltage i, fordi han havde slået hovedet, som han fortalte mig samme aften, og dette blev også årsagen til hans død ; den 26. maj en måned før fik Sonja fred efter flere års alvorlig sygdom.

Nu savner vi dem begge. Tak for jeres troskab igennem 65 år.

Ære være Sonja og Leifs minde.

II.rd. 1950/ Lis Suhr

Mindeord om Leif Ingvorsen

Det er først med nogen forsinkelse, jeg har erfaret om fhv. lektor Leif Ingvorsens død den 26. maj. Det er vemodigt, selv om han nåede at blive næsten 95 år. Tankerne går tilbage til den gang først i 1950'erne, da han var vores historielærer på Duborg-Skolens private studenterkursus. Han var en flot mand – ikke uvæsentligt for os gymnasiepiger – høj og slank, rødhåret og diskret fregnet. Fin var han i hele sit væsen og tilmed lettere genert og meget sød, især når han spurgte nogen af os om et eller andet kompliceret sønderjysk spørgsmål og måske fik et lidt forvirret svar. Det fik ham altid til at studse, rødme og rømme sig og rette på slipseknuden, mens han med et lidt usikkert blik søgte at finde hoved og hale på svaret. Mere end én gang kunne det nok afsløre noget af den store afstand, der i virkeligheden var mellem os sydslesvigske krigsbørn og så hans egen opvækst i et mere fredeligt og homogent miljø nord for grænsen. Det hindrede ikke, at flere af os piger var meget betaget af ham. Rygtet om, at han var forlovet med

en flensborgsk lægedatter, gjorde ham blot desto mere spændende.

Hans historieundervisning forekom os ubestikkelig objektiv. Selv husker jeg en hed debat, engang han havde spurgt om, hvad der trods alt var rimeligt for Danmark at afstå i 1864.

Jeg selv ville kun gå med til at ofre Lauenburg. Han foreslog også Holsten. Men jeg var væbnet til tænderne med alle slags argumenter og søgte at sjakre mig til så meget som muligt, selv efter at jeg inde i mig selv forlængst havde måttet bøje mig for hans kompetence. Så måtte jeg trøste mig med, at han i hvert fald med hensyn til Sydslesvig var mindst lige så optaget af vores danske fortid som jeg selv. Det fremgik tydeligt, når jeg legede nede i romhandelen og i smug hørte ham fortælle grupper af danske turister om byens engang så talrige romfabrikker på grund af handelen på de Vestindiske Øer.

Siden blev vi venner gennem et halvt århundrede. Han havde forladt Duborg-Skolen for at blive seminarielektor i Jelling, hvis lokalhistoriske forskning han i årenes løb ligeledes bidrog til i ord og skrift. Men engagementet for Sydslesvig svigtede aldrig. Da han måtte opleve, at kendskabet til mindretallet allerede dengang var på retur blandt danske unge, udgav han i 1960 gennemgang af en landsdelens "Fortællinger af Sønderjyllands historie". Siden fulgte der andre publikationer som "Myten om Dronning Thyra" i 1988.

Han sendte mig gerne et eksemplar af sine nyudgivelser, som vi kom til at diskutere, indimellem, når jeg skulle tale i Jelling og omegn.

Årtierne igennem var han til stede blandt publikum, til det sidste rank og lydhør – også da tiderne var skiftet i den grad, at den lokale grænseforening måtte flytte i sidste øjeblik, fordi forsamlingshuset blev solgt.

Sine gamle elever fra Duborg-Skolen forblev han i sjælden grad trofast og fulgte levende med i deres skæbne. Han deltog i det ene studenterjubilæum efter det andet. Blot måtte han som regel gå i god tid, fordi han skulle hjem til sin flensborgske kone, som han passede og plejede i hjemmet. Sin sidste tid tilbragte han på det lokale plejehjem.

Vi er en del, der ikke vil glemme denne mand med det store hjerte for Sydslesvig.

Karin Johannsen-Bojsen, Flensborg.

Mindeord for Kirsten Reese

Kirsten Reese var den ene halvdel af det gode sekretærteam, der tog imod mig, da jeg i 1989 blev rektor for Duborg-Skolen. Fra vort første møde var vi på bølgelængde. Og det gode samarbejde blev til venskab, der holdt også efter arbejdsårene, for Kirsten Reeses vedkommende lidt over 25 år ved skolen.

Kirsten Reese var et musiksk og sensibelt menneske, der havde god føling med og blik for det, der rørte sig omkring hende. Ikke få gange har hun med en seismografs følsomhed kunnet rådgive og advare mig, så i det mindste et par dumheder blev undgået. På samme måde var hun den omsorgsfulde sekretær, der beskyttede mod den, der tog unødigt meget af rektors tid.

En fremtrædende erhvervsmand har engang sagt, at et godt kontor kan måles på, om der bliver leet meget – og vi har moret os og haft det godt midt i de travle skoledage.

Kirsten forstod at udnytte sine pensionistår. Stor glæde havde Kirsten Reese ved musikken, teatret og litteraturen og ved at dyrke maleriet. Hun havde en fin udstilling af egne værker på Aktivitetshuset. Den blev med rette rost meget. Nævnes skal også, at hun fandt tid til at komme og spille på Dansk Alderdomshjem. Det lå i naturlig forlængelse af hendes engagement som medlem af Helligåndskirkens menighedsråd.

Kirsten Reese seneste år blev svære og sværere, for gang på gang rantes hun af alvorlig sygdom. Tappert tog hun kampen op gennem langvarig behandling, men for hvert nyt angreb svandt kræfterne, selv om viljen til at komme i gang

igen forblev. Vi, hendes venner, så det uden at kunne gøre så meget. Vi glædede os hver gang, hun havde kræfter til blot et par timers samvær eller en lille tur ud i det blå.

Ved en lejlighed fortalte Kirsten, at en af hendes foretrukne salmer var Jørgen Gustava Brandts: ”Tænk at livet koster livet! Det er altid samme pris”. Salmen gav trøst og rummer opfordringen til at ”leve livet! Ført af livet, som er ét i sjæl og krop. Må vi sanse, må vi danse glædens ord i spring og hop.”

Et rigt liv er forbi, og vores tanker går i disse dage til de tre børn og den øvrige familie. Midt i sorgen vil vi mindes de lysere dage og i taknemmelighed bevare mindet om Kirsten Reese. Æret være hendes minde.

Erik Jensen, rektor for Duborg-Skolen 1989-2003

Kirsten Reese til minde

En god veninde er ikke her mere.

Kirsten døde på Dansk Alderdomshjem/Plejehjem fredag den 18. oktober. Vi var tre af hendes veninder hos hende.

Det skete ikke uventet. Også Kirsten vidste, hendes tid var ved at slutte.

For otte år siden ramte kræften første gang Kirsten – og siden har hun kæmpet for at komme fri af kræften forskellige steder i kroppen.

Ind i mellem blev det til køreture i det sønderjyske landskab – og allersidst i august i år hentede og bragte jeg Kirsten til et par timers besøg hos mig, hvor vi fik snakket lidt om vores fælles fortid.

Da Kirsten kom til Duborg-Skolen som sekretær i 1970-erne, havde jeg allerede været lærer der nogle år. Snart begyndte hun i ”Torsdagskoret”, som min mand Hans W.Hansen havde skabt i 1968. Og Kirsten valgte at synge tenor!

Inden længe blev Kirsten og jeg venner. Og da Kirsten og Egon Reese finder sammen og gifter sig ved et meget festligt bryllup, var venskabet et ”firkløver”, som havde mange og skønne oplevelser, bl.a. rejsepilning, konkurrencer på terrassen i Norderallee, og et efterår en uforglemmelig uge i Alsace. Kirsten og Egon vidste godt, hvordan man spiser gourmet.

Og Kirstens kogekunst med syvretters menu og Egons gode vine nød vi ”krydret” med lange, gode samtaler i deres hjem.

Venskabsår gik.

I 1994 dør min mand af kræft, og 1997 dør Kirstens mand – og vi var nu et ”pige-to-kløver”, som oplevede meget sammen eller vidste om hinanden.

Kirsten var et musiksk menneske med musik og malerkunst som hobby. Og hvem husker ikke Kirsten som balletdanser i Duborg-Skolens gård!

En meget fin billedudstilling nåede Kirsten frem til for nogle år siden, hvor hun tydeligt havde udviklet sit talent.

Kirsten nåede at være på ”Hjemmet” i Flensborg knapt et halvt år, da hun de første måneder var oppegående, og nød til det sidste god omsorg der.

De sidste uger var Kirsten sengeliggende – og vi var venner, som på skift sad ved Kirstens sygeseng – således også da Kirsten døde i fredags. Og lørdag middag den 19. oktober sang en flok af familie og venner ved hendes kiste, inden den blev båret ud.

Jeg vil savne Kirsten og tænker på hendes nærmeste familie, som må leve videre uden Kirstens tilstedeværelse, men hvor vi ind i mellem – også – vil huske Kirstens glade latter.

Birgit M.Høyer Hansen

”Anlangendes et Menneske, hans Dage ere som Græs, som et Blomster på Marken, saa skal han blomstre. Naar Vejret farer over det, da er det ikke mere, og dets Sted kjender det ikke mere. Men Herrens Miskundhed er fra Evighed og indtil Evighed.”

(St.St.Blicher)

Mindretallets store danske kulturforening
Den danske hverdag i Sydslesvig leves i SYDSLESVIGSK FORENING

**TEATER, BØRNETEATER, KONCERTER,
FOREDRAG, FILM OG MANGE ANDRE AKTIVITETER.**

Info-bladet **KONTAKT** hver torsdag i Flensborg Avis og
dagsaktuel information via foreningens hjemmeside www.syfo.de

Bliv medlem af mindretallets forening!

Det første kalenderår er medlemskab gratis. Og fra 1. januar koster det kun 22 EUR om året at være medlem eller 35 EUR for en husstand. Men medlem bliver du ikke automatisk.
Du skal melde dig ind. Optagelsesblanket på SSFs hjemmeside www.syfo.de eller ring til Dansk Generalsekretariat på tlf. 0461-144080

**Styrk mindretallet
Bliv medlem af
SYDSLESVIGSK FORENING
www.syfo.de**

Duborg-Skolen i de nationale modsætningers tid.

Af Leif Ingvorsen.

På en forespørgsel fra mig til Leif Ingvorsen kom nedenstående bidrag ledsaget af disse linjer:

Kære Erik Jensen

Kan dette mon bruges i Duborg-Samfundet? Jeg ville egentlig have skrevet mere om dagligdagen på skolen dengang, men det lykkedes ikke rigtig. Derfor er det altså blevet til disse mere usædvanlige episoder til belysning af den udvikling, der er sket i forholdet dansk-tysk.

Overskriften er kun et forslag og må gerne ændres til noget kortere og bedre.

Forhåbentlig volder typografien ikke problemer. Computeren snød mig med denne småskrift, og nu kan det dårligt ændres. Men det er altid bedre end håndskrift.

De bedste hilsner

Leif Ingvorsen

Tidligere rektor Erik Jensen har opfordret mig til at fortælle lidt om, hvad jeg oplevede i mine år på Duborg-Skolen, og det forsøger jeg så her med det forbehold, at det er svært at mindes nøjagtigt, hvad der skete for 60-70 år siden. Jeg tager meget gerne mod eventuelle korrektioner.

Men jeg mener i hvert fald at huske, at situationen i grænselandet dengang var vidt forskellig fra nu med hensyn til forholdet mellem dansk og tysk. Da jeg kom til Flensborg i 1947, var den store tilslutning til de danske rækker endnu i gang, og der skete netop på det tidspunkt en massiv overflytning af skoleelever fra tysk til dansk skole. Det medførte blandt andet, at Duborg-Skolens rammer blev sprængt, og Christian-Paulsen-Skolen måtte tages i brug som en filial af den.

Den stærke danske bevægelse skabte en tilsvarende modstand fra tysk side, hvor man så småt var ved at komme sig over det katastrofale nederlag. Der taltes om, at danske skoleelever blev chikaneret af tyske på vejen til og fra skole, uden at jeg dog kan nævne konkrete eksempler. Mere håndgribeligt var det, da der en dag blev kastet en sten gennem ruden på Christian-Paulsen-Skolen. Det var et vindue, der vendte over mod det tyske gymnasium, så ingen var i tvivl om, hvor den kom fra. Men hvad der blev gjort ved sagen, husker jeg ikke.

Også mindre voldelige metoder blev brugt for at chikanere det danske skolevæsen. Bernhard Hansen, den danske skoledirektør, måtte ofte kæmpe en sej kamp mod administrationen for at få oprettet nye danske skoler.

Og en ejendommelig episode indtraf i begyndelsen af 50'erne.

Der var endnu nogle tilbage af den britiske besættelsesmagt i Flensborg, og en

af disse havde en dreng, der blev sendt i Duborg-Skolen. Han fik problemer med de tre sprog, han nu var udsat for, og en stil, han skrev, blev det rene volapyk. Det var svært at se, hvilket sprog den skulle være på! Ved et tilfælde fik den tyske avis Flensburger Tageblatt fat i den. Det var en almindelig påstand fra tysk side, at de danske skoleelever ikke lærte tysk nok til at klare sig godt i det tyske samfund, de skulle leve i. Nu blev denne stil gengivet i kopi i avisen som eksempel på, hvor gal sprogforvirringen kunne blive. Det vakte en ret stor opsigt, og det blev næppe tilstrækkelig understreget, at det helt specielt drejede sig om en dreng, der havde engelsk som modersmål.

Sådan kunne alle kneb undertiden bruges i kampen mellem dansk og tysk. Men heller ikke fra dansk side var vi fri for at puste til ilden. Vi anerkendte nok, at eleverne var nødt til at lære grundigt tysk, og ligefrem rakke ned på det tyske gjorde vi normalt heller ikke. Men vi følte det som vores opgave mest muligt at styrke den danske bevidsthed hos eleverne som modvægt mod den tyske indflydelse. Tanken om en grænseflytning fortonede sig i disse år, men noget af kampånden var stadig tilbage.

Jeg behøver ikke at gå længere end til mig selv. Jeg var også præget af denne ret fjendtlige holdning til det tyske, og jeg husker en gang, hvor jeg kom til at demonstrere det. Et af de første år, jeg var dernede, fik vi besøg af skolevæsnets øverste myndighed. Axel Henningsen, der var "Oberregierungsrat" i Kiel. Han skulle overvære nogle timer, bl.a. en historietime hos mig. Vi havde netop for ikke så længe siden haft om Sønderjyllands historie, og jeg benyttede lejligheden til at vende tilbage til den. Det blev en meget ensidig forestilling om alt, hvad der historisk kunne tale for berettigelsen af nutidens danske bevægelse. Jeg gav den hele armen i ungdommelig naivitet.

Så brød Henningsen ind og bad, om han måtte få de sidste ti minutter. Det kunne jeg naturligvis ikke nægte ham, og så gav han sin fremstilling af sagen. Den var betydelig mere afbalanceret. Faktisk var han en tysker med usædvanlig sympati for det danske.

Senere spiste han frokost hos rektor og benyttede lejligheden til at kritisere min undervisningstime. Noget voldsomt indtryk kan den dog ikke have gjort på ham. Syv år efter traf jeg ham igen, denne gang på lidt mere lige fod. (Vi svømmede begge to i et bassin på en badeanstalt i Kiel) Og da jeg hentydede til vores tidligere møde, huskede han det ikke mere.

I dag kan jeg dog kun undre mig over, at jeg kunne tage så ensidigt fat dengang. Disse få tilfældige erindringsglimt kan forhåbentlig give indtryk af vel nok det mest betydningsfulde der er sket i Sydslesvig siden dengang: forvandlingen fra fjendtlighed og kampstemning til stort set forsonlighed og samarbejde.

Dansk og tysk

Af Per Vingaard Klüver, student 1977

Da jeg i en årrække underviste i samfundsvidenskabelig metode på Historisk Institut i Århus, præsenterede jeg gerne de studerende for følgende, når vi skulle snakke om nation og nationalisme

I freue mich, das Dänenbluth
In meinen Adern Schlägt,
Dass Dänentreu und Dänenmuth
In meiner Brust sich regt.

(Gottlieb Ernst Clausen 1794)

Eller:

O Dania! Was glüht bei Deinem Nahmen
Mir Wang' und Busen durch?
Ha, es ist Dänenstolz!
Es ist die Liebe zu Dir, mein' Vaterland

(Heinrich Harries 1797)

Digtene udløste som oftest en del moro, og gav anledning til diskussion af, hvad der definerer et nationalt fællesskab generelt, og danskhed specielt. Det vi alle er opvokset med er den tanke, at der er tale om en enhed af sprog, historie og kultur, knyttet til et bestemt territorium. Men som man kan se af ovenstående kunne man godt være glødende dansk patriot – på tysk. Og det vil sikkert overraske mange at forfatteren til det sidste digt – Heinrich Harries – også var forfatter til en hyldestsang til Christian d. VII med titlen *Heil dir im Siegerkranz!*

En forklaring kunne være, at der ikke er tale om nationalisme i moderne forstand, men om patriotisme. Det der menes hermed er at en stat var defineret af forholdet til kongen. I den danske helstat var alle – Jyder, Sjællændere, Holstenere og Nordmænd - kongens undersåtter. Og kongen ikke bare repræsenterede staten, nej han var staten. Sprogligt kan forskellen mellem nationalisme og patriotisme også illustreres ved at sidstnævnte kommer fra patria, altså fader som i fædrelandet. Det er helt i overensstemmelse med den lutherske fortolkning, hvor kongen er at sammenligne med familieoverhovedet i en husholdning. Nationalisme hentyder derimod til natio, altså folk. Loven om indfødsret fra 1776 var

et markant tegn herpå. Den gav fortrinsret til statens embeder, når man var født i Danmark (dvs. Danmark, Norge og Holsten) eller af danskere. Dog kunne kongen som en særlig nådesbevisning give indfødsret til en fremmed – lidt som Folketinget gør det ved lov i dag.

Men hvornår og hvordan opstod så det vi i dag kalder nationalisme og nationalfølelse? De fleste af mine fagkollegaer peger her på netop de slesvigske krige som en afgørende periode. Min kollega Uffe Østergaard blev i sin tid udsat for stærk kritik, da han karakteriserede de slesvigske krige (især den første 1848-1851) som borgerkrige. Men det var altså danske undersåtter, der bekæmpede hinanden. Reelt set var krigene måske nok nærmere en foreløbig kulmination på en proces hos begge parter, hvor det nationale efterhånden overskyggede det fælles. Som et kuriosum kan nævnes, at det først var efter krigene at det (tyske) juletræ blev nationaliseret og man begyndte at pynte det med Dannebrog i stedet for med de holstenske farver.

Men hvad er så dansk kultur og danskhed i det hele taget? Eller nationalisme? For en 'traditionel' nationalist som Søren Krarup er svaret enkelt: Det er sammenhængen mellem folk, stat, nation, sprog og kirke. Og at der i århundreder har stået en kamp om sindelagsgrænsen mellem dansk og tysk i netop Slesvig. Og han kan støtte sig til en national historieskrivning, bygget op om netop fortællingen om danskhed som defineret ved afgrænsningen til det tyske.

Derfor kan SK i en artikel i Tidehverv kategorisk erklære at dansk nationalitet kun er af en og samme art. Og ydermere skrive: *Men kan man være dansk på mere end én måde – som et barn af den danske nationalitet? Hvor spørgsmålet overhovedet rejses og tages alvorligt, er nationaliteten naturligvis i færd med at vige og forsvinde.*

Som historiker mener jeg, at det er vigtigt og rigtigt at lave videnskabelige undersøgelser af, hvad national identitet er, og hvordan den udtrykker sig. Jeg er helt uenig i det synspunkt, at identiteten forsvinder, når den udsættes for videnskabelige undersøgelser. Tværtimod. Netop når jeg kan se, hvordan danskhed er blevet opfattet og fortolket på forskellig måde gennem tiderne og hos forskellige grupper vil jeg slet ikke turde opstille et sådant absolut, og efter min mening meget forsimplet, synspunkt.

Hvad er så det nationale. Hvad er det, der kan knytte mennesker af forskellig social baggrund og med meget forskellige værdier sammen i et fællesskab. Det vil og kan jeg ikke svare på. Men det er netop det spørgsmål som historikeren Benedict Anderson stillede sig i sin banebrydende bog *Imagined Communities* fra 1983. Titlen kan bedst oversættes med *Forestillede fællesskaber*, og pointen er, at det netop er en forestilling om et fællesskab, der går ud over objektive kriterier. Mange har med vilje

(tror jeg) misforstået manden; når han kalder det nationale fællesskab for forestillet er det ikke det samme som at sige, at det ikke er ægte og dybtfølt.

I Sydslesvig har vi nok i større grad end i 'Kongeriget' et valg imellem, hvilket nationalt fællesskab vi tilslutter os. Og i den sydslesvigske virkelighed oplever vi næsten daglig, at en absolut skelnen mellem dansk og tysk ikke svarer til den konkrete virkelighed. Og at der kan være mange grunde til, at man tilslutter sig det danske eller glider ud. Og derfor har de af nogle så udskældte elevambassadører en vigtig funktion – nemlig at vise at danskhed ikke står i modsætning til mangfoldighed og ja, at man kan være dansk på forskellige måder.

Dimission og Jubilarsammenkomst 2014

Dato for dimission og jubilarsammenkomst
fredag den 11. juli kl. 17.00 i Idrætshallen.

Sammenkomsten for jubilarerne er i Duborg-Skolens festsal
11.7.14 fra kl. 15-16.30.

Min vej fra Duborg til Kiel

Af Anke Spoorendonk, student 1966

Det er lidt underligt at tænke på, at jeg om blot tre år har været SSW-politiker i lige så lang tid, som jeg har været underviser på Duborg-Skolen; 19 år blev det til på Duborg banke, før jeg i 1996 skiftede arbejdsadresse til landdagen i Kiel. Skiftet var ikke udtryk for langsigtet planlægning. Det krævede både overvejelser og rådslagning i familien, før jeg forud for landdagsvalget i 1996 bestemte mig til at sige ja til den udfordring det var for mig, at blive Karl Otto Meyers efterfølger.

Og selvfølgelig var jeg en satsning! Karl Otto havde i små 25 år været ene om at præge SSW's landspolitiske profil, så ved opstillingsmødet i foråret 1995 blev det tydeligt for enhver, at dele af partiet gerne så

kortene blandet på en anden måde – Flensborg by f.eks., som foreslog Gerhard Maaß på førstepladsen. I sidste ende besluttede opstillingsmødet, at Gerhard Maaß fik tredjepladsen, mens Peter Gerckens fra Husum blev nummer to og jeg selv blev SSW's spidskandidat.

Det forestående generationsskifte i SSW betød, at jeg fik lang tid til at forberede mig på mit nye job. Jeg underviste indtil de sidste seks uger før valget og kan stadig huske, hvor svært det var at få enderne til at nå sammen. På den anden side mødte jeg stor forståelse for min situation - både hos skolen og kollegerne, men også hos eleverne - heldigvis. Mens de første måneder efter opstillingsmødet gik med at besøge diverse institutioner og lære hverdagen i landdagen at kende, var slutspurten frem til valget selvfølgelig præget af alt det, der hører en valgkamp til. Jeg fik kam til mit hår, syntes jeg. Samtidig var jeg meget bevidst om, at uanset valgets udgang ville jeg stå med ansvaret for SSW's landdagsarbejde i samme sekund valglokalerne lukkede. Vi fik et godt valg i 1996. Men på grund af Peter Gerckens meget lange sygdomsforløb blev det reelt sådan, at SSW lige som i Karl Ottos tid kun havde ét mandat i landdagen i denne valgperiode.

Først efter valget i år 2000 blev landdagsgruppen et team: Lars Harms og Silke Hinrichsen blev mine nye kolleger og sammen med landdagsgruppens medarbejdere fik vi et fællesskab op at stå, som jeg med glæde tænker tilbage på. – Et fællesskab, som senere også kom til at omfatte Flemming Meyer og Jette Waldinger-Thiering. Ambitionsniveauet var højt fra en start af. Vi ville tages alvorlig som politiske medspillere på landsplan, og det indebar engagement og hårdt arejde. Sammenholdet er stadig et af SSW's kendemærker i den slesvig-

holstenske landdag, og det må vi gerne være lidt stolte af. Som gammel studievejleder har jeg endvidere haft det godt med, at landdagsgruppen i årenes løb også har kunnet skabe akademiske stillinger for unge fra det danske og det frisiske mindretal. – Ikke så mange, som vi gerne ville, men et par stykker blev det alligevel til.

Dette er ikke stedet til at komme med egentlige politiske analyser: Begivenhederne i 2005, hvor SSW som bekendt erklærede sig villig til at støtte en rød-grøn mindretalsregering; CDU/FDP-regeringens katastrofale mindretalspolitik, angrebene på SSW's fritagelse for 5%-spærregrænsen og forfatningsdomstolens dom i sagen – alt dette har der allerede været skrevet meget om. Det vil jeg ikke gentage her. At blive udsat for mordtrusler efter landdagsvalget i 2005 hører til gengæld til mine personlige erfaringer. Jeg kunne slet ikke tage truslerne alvorlig, men fik alligevel personbeskyttelse i et par uger. Det oplevede jeg til gengæld som et utroligt indgreb i min privatsfære, som jeg slet ikke kunne forliges med. Samtidig fik jeg i glimt en fornemmelse af, hvor meget denne verdens toppolitikere må opgive, fordi det tilsyneladende er den eneste måde, de kan gennemføre deres job på. Det er ikke nogen rar tanke.

Ser jeg tilbage på min tid som gruppeformand for SSW's landdagsgruppe, så ser jeg både lyse og mørke dage. Silke Hinrichsens alt for tidlige død i marts 2012 var en svær tid for os som hendes kolleger og nære venner. Men politisk set har vi i SSW været forskånet for egentlige nedture: trods krusninger i valgtallene må vi konstatere, at vi stort set har haft stigende vælgertilslutning i alle årene. Reelt skal man langt tilbage i SSW's historie for at finde sammenlignelige tal, både til kommunal- og til landdagsvalgene. Vi blev ved kommunalvalget i maj i år heller ikke straffet for, at SSW efter landdagsvalget i 2012 blev en del af den slesvig-holstenske landsregering. Lakmusprøven på, hvordan vores regeringsdeltagelse vurderes af vælgerne, kommer dog først i 2017, hvor den næste landdagsvalgkamp skal klares. Men det er lige nu en anden historie!

”Livet er det, der sker, når du har travlt med at lægge andre planer”, skal John Lennon engang have sagt. Det er en sætning, som jeg i det sidste års tid jævnlige har tænkt på. At jeg skulle slutte mit politiske arbejde i Kiel med at være minister for justits, kultur og Europa var med andre ord ikke noget, jeg havde pønset på. Mit nye visitkort indebar, at jeg nedlagde mit landdagsmandat til fordel for Jette; for modsat reglerne i Danmark, findes der syd for grænsen ingen vikarregler for landdagsmedlemmer.

Ministeriets sammensætning kan ved første øjekast virke lidt som en blandet landhandel. Men det skal siges, at områderne justits og Europa hos os – ligesom i en række andre forbundslande – traditionelt udgør ét ministerium. Mere eksotisk er det, om man vil, at også kulturområdet er en del af mit ministerium. Jeg er dog ikke i tvivl om, at denne konstellation både er til glæde for SSW og kulturlivet i Slesvig-Holsten.

Det kan næppe undre, at jeg i det sidste års tid har fået mange spørgsmål om, hvordan det føles, at være minister. Hverdagen har forandret karakter, det er klart. Mens jeg som landdagsmedlem selv kunne tilrettelægge mit arbejde, har jeg nu på alle måder fået ”fast arbejde”. At være minister – eller at være en del af den ”udøvende magt” - er altså noget andet end at være formand for SSW’s landdagsgruppe. Det lyder banalt, men jeg har alligevel måttet arbejde med denne nye rollefordeling, må jeg indrømme - hvorved jeg samtidig føler, at det er en stor fordel at have en så lang landdagserfaring, som jeg rent faktisk har. Landdagsvalget i 2012 udgjorde på alle måder et skel i SSW’s politiske arbejde. Jeg oplevede det selvfølgelig også som et personligt skel – også min alder taget i betragtning. Vejen fra Duborg til Kiel har på den ene side været en nogenlunde lige vej; på den anden side har mit politiske liv været så intenst, at jeg sjældent har taget mig tid til at reflektere over den vej, jeg har tilbagelagt. Jeg har dog jævnlige taget mig selv i at tænke ”pædagogisk”, når jeg har været med i politiske beslutningsprocesser – det være sig valget af forbundspræsidenten, vedtagelsen af en lov i landdagen eller – som noget nyt – at deltage i forberedelsesmøder i Berlin. Det politiske system fyldes med liv, og dét er erfaringer, som jeg gerne så eleverne i vores skoler have et mere levende forhold til!

TIDEN ILER

**EN JUBILAR HILSEN
TIL
DUBORG-SKOLEN**

**I HJEMSTAVNEN
HAR DU TEGNET
DIT PERSONLIGE SPOR.
DU HAR VIDNET,
AT SPROGET
HAR ROD I NORD.
JEG HILSER DIG – SKOLE
MED TAKKEORD:
DU BLEV MIT
HJERTESPROGS MOR.**

**En hilsen fra
Mogens Bernhard Hansen
Præliminæreksamen 1948**

Med mindretallet i maven med retning mod Myanmar

Af Julia Raavad, student 2003

Et 10-års studenterjubilæum er jo i virkeligheden ikke meget at prale af. Ikke i sammenligning med andre forhenværende Duborg-elevs 25- eller endda 50-års jubilæer. Men dog har 10-året en vis berettigelse og særegenhed, idet det er ens første rigtige, runde studenterjubilæum. Læg dertil en 30-års fødselsdag. Og så må man vist godt turde vove sig ud i nogle lommefilosofiske betragtninger om, hvor man kommer fra, og hvordan det har præget ens vej ud i livet.

Hermed en historie om vejen fra Duborg Banke over Bhutans bjerge til Burmas brændende demokrati.

Livet forstås baglæns, men må leves forlæns

Dengang vi jublende ABI-2003 studenter hoppede rundt i Neptun-brønden fyldt med champagnebobler i maven og livsforventning i øjnene, forestillede jeg mig nok ikke, at jeg 10 år senere skulle flytte til Myanmar/Burma for at arbejde med unges politiske deltagelse i det gryende demokrati. Men gad vide, om kimen til denne udlandsinteresse og idealisme ikke allerede blev lagt i dagene på Duborg-Skolens røde murstengange? For at låne lidt livsfilosofiske tanker fra en anden jubilar, Søren Kierkegaard, som vi netop i år fejrer 200-året for, så kan jeg i

hvert fald i bagklogskabens lys se en vis rød snor fra mindretallet til Myanmar. Duborg-Skolen har længe haft en stærk tradition for at bakke op om Operation Dagsværk, de danske ungdomsuddannelsers oplysnings- og solidaritetsorganisation. Vi har afholdt elevdage, der fokuserede på udviklingsproblematikker verden over, arrangeret oplysningskampagner og brugt en skoledag på at arbejde og tjene penge til skoleprojekter for unge, der var mindre privilegerede end os. Operation Dagsværk på Duborg var en fortræffelig legeplads for at lære mere om kampagnemageri, kreativitet, organisering og troen på, at vi - selv fra vores sydslesvigske smørhul - kunne være med til at gøre verden udenfor til et bedre sted. Sidenhen, hvor jeg blev engageret på Operation Dagsværks nationale sekretariat i København, har jeg ofte hørt ros om Duborg-Skolen - og jeg har set de ansatte på kontoret få et lidt drømmende blik, når de tænkte tilbage på deres informationsbesøg i det engagerede og nok også lidt eksotiske mindretal. Måske vi har en særlig forståelse for ret og uret – en selvoplevet opfattelse af, at sandt demokrati ikke kun er flertallets stemme, men også består i respekt for og beskyttelse af mindretal og de svages behov.

Med denne tro i maven drog min gymnasieveninde Kathrine og jeg kort efter vores maraton af ABI-fester af sted med rygsækken på ryggen til Cambodja. Her havde selv samme Operation Dagsværk indvilliget i at tage imod os som volontører på årets projekt: et kvindekrisecenter, som hjalp voldsramte kvinder og piger med at få uddannelse og job, så de kunne forsørge sig selv. På krisecenteret optrådte vi i vidt forskellige roller som engelsklærere, børnehavepædagoger, teenageveninder, foredragsholdere for danske politikere og besøgende, men især som lyttende ører til kvindernes tragiske livshistorier. Det satte vor egen lykkelige opvækst i perspektiv og tændte en lyst til at give andre en mulighed for en barndom i fred. En barndom som vores egen, der mest af alt bestod i at gå til spejder og ballet, tage på skolekoloni ved Vesterhavet, synge i kor, spille musik og en sjælden gang drage med skolebussen til Kiel med skilte og bannere for at sikre vores fortsatte rettigheder og plads i samfundet som mindretal.

Jamen, er du så dansker eller tysker?

Identitetsspørgsmålet fyldte meget i vores sydslesvigske opvækst. Det blev udforsket i dansktimernes gennemgang af egnens litteratur, i vores mange forunderlige diskussioner om danskhed, tyskhed og særligt sydslesvigskhed – samt i vores egne små hverdagsoplevelser både nord og syd for grænsen.

For mig var valget om at flytte til København efter det halve år i Cambodja oplagt. Mine forældre stammede derfra, Operation Dagsværk og andre danske udviklingsorganisationer lokkede – og studiet statskundskab syntes passende til at få sat samfundsmæssigt fundament på drømmen om at engagere sig i det internationale arbejde. Men det kom nok som en overraskelse, at jeg i Køben-

havnerdagene i stedet for at blive mere dansk i stigende grad blev bevidst om mine sydslesvigske og også tyske rødder. Paradoksalt nok følte jeg samtidigt, at netop min sydslesvigske opvækst gjorde mig overlegen inden for kategorierne dansk kultur, historie og ikke mindst sangskat, som mange af mine danske bekendtskaber ikke var skolet i. Jeg har altid følt mig stolt over at kunne introducere mig som ” fra det danske mindretal syd for grænsen” og har nydt at fremprovokere måbende udtryk i de uvidende danske medstuderendes ansigter, når det gik op for dem, at der rent faktisk findes noget så mystisk som dansksindede

i Slesvig Holsten. Hvad siger du: over 50 danske skoler? Et dansk gymnasium? Snakker I så dansk? Jamen, er I så danskere eller tyskere? Men måske vi er lidt af det hele og intet af delene ...

Lykken er ikke af gods eller guld – men hvad er den så af?

Midt i det hele tog jeg på jagt efter lykken i det lille Himalaya-kongerige, Bhutan. Det eneste sted i verden, hvor der ingen elektriske lyskryds er, hvor kongen har indført demokrati imod det kongeglade folks vilje, hvor man spiser chili i ostones til morgen, middag og aften – og hvor samfundets velvære og fremgang måles i lykke, og ikke kun i økonomisk vækst. Her landede jeg en smuk

efterårsdag i 2008 i en mystisk verden, hvor luften var tynd, temperaturerne kolde, alle træhuse kunstfærdigt malet efter samme farvestrålende mønster, og hvor folk per lov gik i nationaldragter, der for kvindernes vedkommende var smukt vævede kjoler og for mændenes lignede en slåbrok med knæstrømper. Den første aften blev jeg taget med på bar i hovedstaden, Thimphu, en lille flække med 70.000 mennesker men for Bhutans tyndtbefolkede bjergland noget af en metropol. Ved baren lænede en slåbrok-klædt mand sig venligt hen imod mig og indledte en samtale med åbningssætningen: ”So Julia, what is happiness to you?”. Fuldstændig tavshed bredte sig i resten af baren. Lytten. Interesse for, hvad jeg nyankommende kunne bidrage med af livsindsigter fra det kolde nord. Var jeg blot blevet spurgt om mit studie, mit studiejob, min løn, vejret eller andre smalltalk-emner, man er vant til at konversere om. Men hvad lykken er? For mig?

Sådan startede 6 indsigtfulde måneder i bjergriget, hvor arbejdet med udviklingsprogrammer for DANIDA blev kombineret med inspiration fra budhismen, meditation, yoga, lange samtaler med munke og nonner i fjerntliggende bjergklostre, naturskønne vandringer og mennesker, der satte pris på nogle ganske andre værdier i livet. Her handlede lykken ikke kun om velstand - men om natur, kultur, lokalsamfundets samhørighed, uddannelse, sundhed og ens tidsforbrug på hverdagens glæder og pligter.

Studiet af identitet, konflikt og fred

Men også i lykkens land er alt ikke ren og skær harmoni. Den bhutansk-nepalesiske konflikt i det sydlige Bhutan, der i starten af 90'erne drev 100.000 nepalesiske bhutanere på flugt til flygtningelejre i Nepal, bliver ofte gemt og glemt, når man snakker om lykkens land. Kort fortalt - og som jeg ser det - handlede denne konflikt om, at det lille Bhutan med en befolkning på 700.000 blev bange for at drukne mellem dets to store naboer, verdens mest folkerige nationer Indien og Kina. For ikke at blive rendt over ende af disse supermagter, indførte Bhutans regering strikse nationale kodekser: love om nationaldragter, nationalsprog, nationalflag og statsborgerskab. De ville vise verden, at de var en stærk nation – og at de havde deres ret til at eksistere. Men disse ensrettende regler tog ikke højde for, at Bhutans befolkning i virkeligheden er en mosaik af etniske grupper, religioner, traditioner og kulturer. Og at kulturel ensretning kan undertrykke og skabe modstand – som det skete med de nepalesiske grupper, der endte med at gøre oprør og flygte til en tragisk skæbne i nepalesiske flygtningelejre. Hvorfor kunne man spørge sig? Hvorfor bliver identitet til en dødsensfarlig konflikt her og så mange andre steder i verden – mens vi i Sydslesvig kan vandre igennem tyske byer med Dannebrog og truthorn på årsmødedagen, samtidigt med at vi høster smil og glæde, når vi med den danske studenterhue på går igen-

nem gadebilledet. Hvordan har vi opnået denne harmoni taget århundreder med krig, konflikt og sammenstød mellem dansken og tysken i betragtning? "Gode Institutioner" er en del af svaret, lærte jeg, da jeg - for at få mere styr på dette spørgsmål - i 2011 drog til London for at studere Internationale Udviklingsstudier. Den tidligere britiske kolonimagt, der i sin tid pådrog sig den hvide mands byrde i et rige, hvor solen aldrig gik ned, har en særlig tradition for at studere og hjælpe med at løse udviklingslandes dilemmaer. I London var det et privilegium at møde nogle af verdens topforskere til debat i undervisningslokalerne. I deres teorier og verdensopfattelse var identitet ikke naturgivent og ledte ikke uundgåeligt til konflikt og et "clash of civilizations", som amerikaneren S. Huntington ellers havde frygtet. I stedet mente de, at retfærdige rammer og rummelige institutioner med plads til forskellighed kunne forhindre etniske, religiøse og andre identitets-konflikter i at blusse op som på Balkan i 90'erne og i Rwandas folkemord i 1994. Jeg tænkte tilbage på rammerne om vores dansk-tyske mindretal. Og jeg forstod vigtigheden af det fredelige og folkelige pres, som i krisetider i Sydslesvig sørger for at opretholde, hvad der engang blev nedfældet - og hvad så fint har bidraget til et harmonisk samvær i grænseregionen i snart et århundrede. I sandhedens natur er vi et unikt eksempel på fredelig samskik - et eksempel, som jeg stolt kunne beskrive til mine medstuderende fra alle klodens hjørner.

På vej til Myanmar

Næste skridt er stadig ukendt og må leves forlæns for mig. Om kort tid venter Myanmar med 168 etniske grupperinger, et militærdiktatur med kontrol over ressourcer og folket i sin jernnæve og med en ungdomsgeneration, som håber på en lige så lykkelig og fredelig fremtid for dem og deres børn som for mig og mine. Med mindretallet i maven ser jeg frem til at kaste mig ud i udfordringerne.

Alle skulle have lov til at fejre 25 års studenterjubilæum!

Det gjorde studenterne fra 1988 på Christianslyst den 21. september, og det var alle tiders. Vi hyggede os med kaffe og kage om eftermiddagen, og følte hinanden lidt på tænderne. Hvis det var akavet at indrømme, at man ikke var sikker på hvem den anden var, så måtte man inddrage nogen i snakken som man var mere sikker på, mens man ventede på at tøjren skulle falde. Inden længe var alle sikkert genkendt. Så var der lækker aftensmad og mere hygge, og senere gik den derudad på dansegulvet frem til den årle morgen.

Men hvor meget har man egentlig tilfælles med nogen som man gik i skole med i nogle år for et halvt liv siden? Det er lidt svært at svare på, for selvfølgelig er ingen uforandret, men på en eller anden måde er alle alligevel som før. Alle vores skarpe kanter er blevet rundet lidt, både i overført betydning og helt konkret. De lyshårede er blevet mørkhårede og de mørke lyse. Men, det skal I vide, en sød pige bliver på ingen måde mindre sød af at blive 25 år ældre. Og tydeligvis var der udelukkende søde piger i vores årgang. Det er ganske vist.

Nu stod vi som voksne mennesker og talte om fælles oplevelser og gamle dage og gamle lærere. Både gode oplevelser og sådan nogle som vi blev enige om egentlig var lidt besværlige, men som hver og en bare havde accepteret dengang, fordi det gjorde alle andre tydeligvis. På den måde fik vi vendt nogle sager, som vi havde trængt til at tale om. Vi talte om hinandens liv, selvfølgelig, og uden at ville udtale mig på andres vegne, så synes jeg at det var dejligt at vi ikke behøvede at sammenligne hvem der har den største snescooter, den smukkeste bankrådgiver, eller det laveste BMI. Det ser man jo ellers de gør på film, når de har studenterjubilæum. Jeg kan ikke lade være med at tænke at nogle måske valgte at blive væk fra festen på grund af sådan noget, og jeg håber, at I læser det her. Så får jeg nemlig en chance for at sige, at vi savnede jer. Alle jer der ikke var med, af den ene eller anden grund, får hermed en kærlig hilsen og et stort knus. Eller et mandhaftigt håndtryk, hvis det føles bedre; der er ingen krammetvang for herrerne.

Flere af de fremmødte havde fotografier fra studenterlivet med, ikke mindst fra de sidste vilde uger med hue på. Særligt Kiki havde en fantastisk scrapbog, komplet med avisudklip, gamle fest-invitationer, og en masse gode billeder. Interessant nok viste det sig blandt andet at vi faktisk også havde været til fest på Christianslyst dengang. En togafest, ovenikøbet; hvem skulle nu have troet det? Det var måske meget godt, vi ikke havde facebook i '88! Nu er vi dog blevet meget mere ansvarlige, og der var ingen som skulle hentes af deres mor klokken halv ti om aftenen, på trods af at alle fik så meget øl og danskvand som de ville have.

Sådan blev festen ved i højeste gear, indtil højtalerne ikke kunne holde til mere, og deltagerne en efter en tullede op på deres værelser. Jeg er lidt usikker på, om der blev nogen sole, hak, eller jetjagere i huen til nogen denne gang, men selv fik jeg ihvertfald ikke nogen. Morgenen derpå surfede alle stadig på den gode energi, og Duborgs bedste studenterårgang nogensinde havde en meget hyggelig gang morgenmad sammen.

Derefter var der lige mulighed for at blive krammet et par sidste gange, inden alle skulle tilbage til virkeligheden igen.

Jonas Sporendonk

Ordnet.dk - dansk sprog i ordbøger og korpus

Af Jörg Asmussen, student 1978

Ordnet.dk er et website, der giver fri adgang til to centrale ordbøger for dansk og et tekstkorpus, nemlig Ordbog over det danske Sprog, Den Danske Ordbog og KorpusDK. Det er dermed et af de vigtigste steder på nettet, hvor man kan få oplysning om dansk sprog, og det ligger med sine over 55.000 daglige besøgende blandt de 350 mest besøgte sites i Danmark.

Ordbog over det danske Sprog (ODS, ordnet.dk/ods) er den mest omfattende ordbog for dansk, der nogensinde er lavet. Den beskriver især rigssproget i perioden 1700-1950 og udkom i 28 bind fra 1918 til 1956. Senere er der udkommet et supplement i 5 bind. Selvom ODS under udgivelsen beskrev både ældre sprog og samtids sproget – hvert nyt bind indeholdt ord, betydningsudviklinger og citater, der på udgivelsestidspunktet var helt aktuelle –, er den i dag en historisk ordbog; det moderne sprog tager Den Danske Ordbog sig af. Ikke desto mindre er ODS nøglen til forståelse af ældre danske tekster. Ordbogen indeholder ca. 225.000 opslagsord og blev i sin tid redigeret på grundlag af et kartotek på omtrent 2,5 millioner sedler, som redaktørerne havde samlet, hver seddel med ét autentisk sprogligt citat med præcis kildeangivelse. I 2004-5 blev ODS digitaliseret. For at opnå en så høj præcision som muligt blev bogen indtastet bogstav for bogstav i Kina. Dette blev gjort to gange, hvorefter de to versioner blev sammenlignet automatisk og fejl således opsporet. Nu ligger ODS så søgbart på det net, som endnu ikke fandtes, da ordbogen blev skrevet, hvor et net først og fremmest var et system af åbne masker, fremstillet ved knytning af traad, garn, snore ell. staaltraad og især blev brugt til fangst af dyr, beskyttelse mod dyrs angreb, til at sammenholde hår med, til opbevaring og transport af varer og ikke mindst på damecykler for at hindre kjolen i at komme ind mellem baghjulets eger.

Den Danske Ordbog (DDO, ordnet.dk/ddo) er ODS' moderne efterfølger og er den største og mest aktuelle ordbog over moderne dansk fra omkring 1950 til i dag. Ordbogen giver besked om ordenes stavning og bøjning og kan derfor bruges som retskrivningsordbog. Der er også udtaleoplysninger for de fleste ord, både i form af lydskrift og som indtalt lyd, så man kan høre en standardudtale af ordene. Endvidere er der oplysninger om ordenes oprindelse, betydning og brug. Især oplysningerne om ordenes brug kan være særdeles nyttige: Her kan brugeren af ordbogen se, hvordan ordene typisk anvendes, og hvilke faste

udtryk de indgår i – illustreret ved eksempler fra moderne tekster. DDO er ikke som ODS redigeret på baggrund af et kartotek med hånd- eller maskinskrevne sedler med sproglige belæg, men er derimod udarbejdet på baggrund af et tekstkorpus, en stor samling af mange forskellige slags autentiske tekster i digital form. Brugen af et korpus sikrer, at ordbogen i vid udstrækning afspejler sproget, sådan som det rent faktisk tales og skrives af sprogbrugerne. I en korpusbaseret ordbog er det ikke længere redaktørens subjektive pluk fra tekster, der er afgørende for udvalget og beskrivelsen af ordene, men det, avancerede søgeværktøjer kan udtrække fra ellers uoverskuelige tekstmasser, om muligt gerne på et statistisk acceptabelt grundlag. DDO blev oprindeligt udarbejdet og udgivet som bogværk i 6 bind i 1991-2004, men blev fra starten redigeret som digital ordbog. Den blev lanceret på nettet i 2009. Uden damecykelnet ganske vist, til gengæld er de forskellige moderne netværksbetydninger af net med. DDO på nettet opdateres løbende med nye opslagsord, blandt de nyeste er ord som it-kriminel, make-over, chippe, skiffergas, pupillometer, pixelering, ultraløber, webinar og app – og som sådan, altså en app, fås DDO også, ganske gratis til både iOS og Android.

KorpusDK (ordnet.dk/korpusdk) er et tekstkorpus af den slags, som ordbogsredaktørerne selv anvender som kildemateriale til DDO. Et tekstkorpus er en meget stor samling af mange forskellige slags autentiske tekster, bl.a. fra aviser, blade, bøger, blogs, breve, referater og interviews. KorpusDK indeholder i øjeblikket tekster fra omkring 1990 og 2000. Omfanget af KorpusDK er på 56 millioner ord svarende til omfanget af ca. 1000 bøger. Dette er faktisk kun ca. 10 procent af det materiale, DDO-redaktionen internt råder over, så planen er at gøre en betydelig større del af materialet tilgængeligt i nærmere fremtid. Ved hjælp af statistiske metoder kan man i korpora opspore nye ord og betydninger samt typiske sprogbrugsmønstre, og ved hjælp af særlige søgeværktøjer kan man få et indtryk af ords udbredelse og brug. En søgning på substantivet net med samtlige bøjningsformer viser således, at det forekommer 3539 gange, og en naboordsøgning viser, at det tiltrækker ord som bolden, fint og omfattende i konteksten til venstre for og ord som strammes, bag og af i konteksten til højre for. Man kan også udføre mere komplekse flerordssøgninger, fx af typen: Vis mig alle varianter af nettet strammes sammen med deres kontekster. En sådan søgning afslører 14 eksempler på nettet strammes i KorpusDK, men der er varianter som nettet begyndte (for alvor) at stramme og nettet blev strammet. KorpusDK er først og fremmest lavet med henblik på mere avancerede sproglige undersøgelser på baggrund af autentisk materiale og henvender sig især til dem, der beskæftiger sig professionelt med sprog, fx lærere eller sprogforskere, og naturligvis til dem, der har en særlig interesse for sprog.

Både den historiske ODS og den moderne DDO er udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, DSL, som også driver webstedet ordnet.dk og op-

bygger tekstkorpora som Korpus DK. DSL, som blev stiftet i 1911, dokumenterer dansk sprog og udgiver dansk litteratur fra de ældste tider til i dag - i bogform og på nettet.

Jørg Asmussen

Jørg Asmussen, student 1978, er cand.mag. i tysk og informationsvidenskab/datalogi og seniorredaktør ved Det Danske Sprog- og Litteraturselskab i København, hvor han har været ansat siden 1993. Her arbejder han som sprogteknolog (ordet kan slås op i DDO) og beskæftiger sig især med opbygningen og udnyttelsen af tekstkorpora, dvs. store digitale tekstsamlinger, som blandt andet danner grundlaget for udarbejdelsen af ordbøger.

Renovering og ombygning af Duborg-Skolen

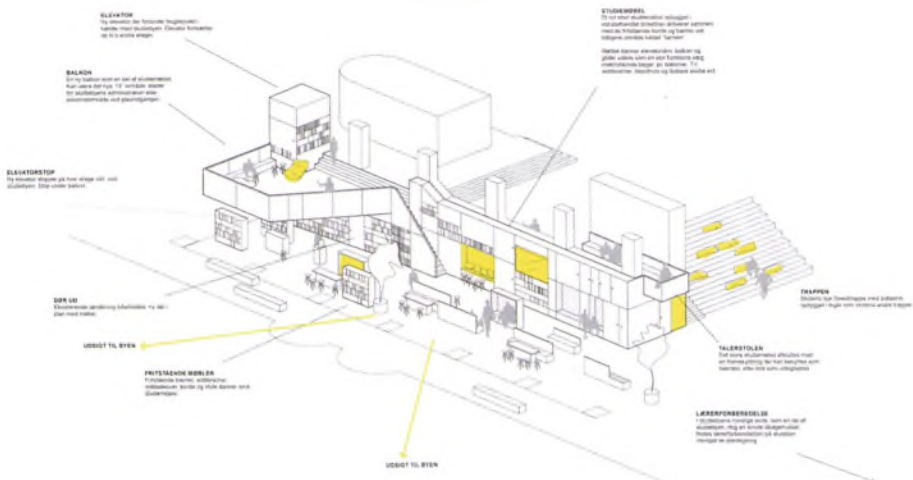
I mange år har Duborg-Skolen været overbefolket med elever (og lærere). Især i årene lige før og efter år 2000 var situationen alvorlig. Der var ca dobbelt så mange elever, som der var plads til. Flere klasser blev skemalagt til samme lokale, så man måtte klare sig som man kunne, - der blev opstillet pavilloner, og der blev undervist "ude i byen". Det havde derfor længe været et stort ønske at få skolen udvidet, evt. at bygge en ny skole.

AP Møller Skolens etablering i 2008 gav den nødvendige aflastning, da elevtallet i de følgende 3-4 år gradvist blev halveret. Man skulle så tro, at problemet var løst. Men nej:

- Der er ikke frit valg mellem AP Møller Skolen og Duborg-Skolen for eleverne. Deres bopæl er afgørende for, hvilken skole de placeres på. Faciliteter og udstyr er meget forskellige på de to skoler, og den ulighed, som eleverne påtvinges, er ikke holdbar i længden. Duborg-Skolen skal være sammenlignelig med AP Møller Skolen, men naturligvis ikke identisk.
- Duborg-Skolen er efter manges års overbefolkning og begrænsede vedligeholdelse meget nedslidt. Ikke mindst de naturvidenskabelige faglokaler.
- Skolens indretning og faciliteter muliggør ikke en tilstrækkelig fremtidsrettet pædagogik og undervisning. Bygningerne er indretningsmæssigt meget tidsbundne til 1920'ernes og 1970'ernes undervisningsformer, ligesom pladsbehovet i tidens løb er vokset.

Foråret 2010 bad Sydslesvigudvalget om at få en orientering om situationen. Resultatet af dette møde blev, at der blev bevilget midler til nedsættelse af en projektgruppe, bestående af bl.a. Skoleforeningens tekniske afdeling, en arkitekt og et ingeniørfirma, som skulle udarbejde et projekt for renovering og udbygning af skolen. Dette projekt skulle benyttes i forbindelse med en fonds-

STUDIEBYEN PARKLANS MOD VEGGEN

STUDIEBYEN STUDIEMRÅDER, BIBLIOTEK OG MEDIATEK

STUDIEBYEN: NYT BIBLIOTEK, MEDIATEK OG STUDIEMRÅDESPLADSER

BIBLIOTEKET VITAL DEL AF STUDIEBYEN

Biblioteket er en vital del af studiebyen - og baggrunden giver rummet karakter og identitet. Tilrettelæggelsen af bibliotekets omfang skal gøre det skolem i den kommende generation. Skolet kan også være et medietek eller en slags lounge for venner, nyheder og kontakt til verden. Biblioteket bliver også base for udforskning og aflevering af bøger. Biblioteket er beliggende lige over bogskolen og den nye eleventer ligger i nærheden af materiel i skolen. Nærheden i Flensborg By er beliggende det danske bibliotek - et samarbejde berømt synes også. Man kan forestille sig på sig at der bliver en særlig tilfældighed de to steder sammen.

NY STÆNING I RUMMET

Ud over en naturlig gennemstrømning af mennesker er der også behov for en ny stæning og en ny skala i rummet, og bløde lag der er mere imødekommende overfor studiel, ophold, møder, samtaler. Materielkarakteren i dag er ganske afvisende og hård.

STUDIEMØRLE

Studiemøderne er opbygget af store specialdesignede møbler, der giver eleverne og studierne et godt rum til studie. Møbelgruppen består af mindre rum i det store rum - i løbet af dæmpet og intim stæning via effektiv akustisk dæmpning, lokal belysning og samt fremad til samtlige møbler.

Med møblerne er inventaret dermed samlet i en skala der kan matche det store rum, bedre end stige-stole med små spidde ben kan det. Møblerne kan samtidig være vink og lade rummet åbent. I det der er monteret hjælp på den bærende ramme. Der er karakterer dimensioneret for netop dette.

OMRÅDET - FOR

BOGDRØTLEN SVR. DFM. PRAKSISS ARKITEKTER 2012

ansøgning til finansiering af arbejdet.

Denne del af forberedelserne mundede i maj 2012 ud i, at Skoleforeningen modtog en check fra AP Møller Fonden til brug for ombygning og renovering af Duborg-Skolen. Marts 2013 blev der udskrevet en konkurrence blandt 5 arkitektfirmaer, hvor vinderen blev udpeget i juni. Det blev firmaet Praksis-Arkitekterne fra Svendborg, der løb af med sejren. Skolens brugere, dvs. elever, lærere, forældre, teknisk-administrativt personale og ledelse, havde siden januar været aktive for at give ønsker og ideer videre til arkitekterne. Vinderprojektet blev blandt andet udvalgt på baggrund af, at de havde fundet en balance mellem det fornyende og det bevarende (bygningerne er jo fredede!)

Efteråret 2013 er så gået med at tilrette vinderprojektet. Der er grundlæggende to-tre store udfordringer for at få det hele til at gå op:

- Der er ikke plads på grunden til egentlige udvidelser. Dvs. det samlede netto-undervisningsareal kan ikke udvides, medmindre der "bygges" ovenpå".
- Der er en økonomisk ramme, samt nogle fredningsmæssige bestemmelser, som betyder, at ikke alle ønsker kan opfyldes.

I skrivende stund (medio november) er udformningen af byggeriet næsten på plads: Antal lokaler, placering, størrelse og funktion. Det er mit indtryk, at slutresultatet vil blive fint og flot, og at skolen vil fremstå i en forbedret udgave, som forhåbentlig har en holdbarhed de næste 20-30 år.

Et helt akut spørgsmål er, hvad skal der ske med eleverne og undervisningen, mens byggeriet står på? Det bedste ville være at rydde skolen og flytte alle elever et andet sted hen, mens arbejdet udføres. Det vil være hurtigere, billigere, og undervisningen vil ikke være plaget af byggestøj i en lang periode. Desværre ser det i øjeblikket ikke ud til, at det er muligt at finde plads til, at hele skolen kan rykke ud på én gang. Det betyder, at der planlægges med en faseopdelt byggeperiode, der vil forlænge processen. Forarbejderne (beslutning om indretning af lokaler med inventar og udstyr, byggetilladelser, aftaler med offentlige myndigheder, licitation osv.) vil tage ca. 1 år, hvorefter selve byggeriet kan begynde omkring jul 2014. Det vil så falde i 2 faser af hvert ca 1 års varighed. Så tidsplanen siger i øjeblikket, at det hele vil stå færdigt ved nytår 2016-17. Vi glæder os til at det bliver færdigt, og ikke mindst at byggefasen med al dets kaos bliver overstået. En stor tak til AP Møller Fonden for, at dette arbejde kan udføres.

Ebbe Rasmussen

Andresen	Juliane	Flensburg	Julius	Jonna	Flensburg
Appel	Marten	Harrislee	Jürgensen	Lisa Marie	Flensburg
Bajohr	Kristian	Harrislee	Karkowski	Gregor Oliver	Flensburg
Bartelsen	Matthias	Flensburg	Kjær Hjort	Oliver	Westerland
Bauer	Joschka Martin	Flensburg	Kütemann	Dennis	Oeversee
Behder	Benedikt Jürgen Andreas	Sörup	Lausmann	Christine Luise	Flensburg
Bergner	Amon	Flensburg	Loeck	Thies	Flensburg
Bley	Vanessa	Flensburg	Mc Faul	Kim Luisa	Flensburg
Boelmann	Kerrin	Harrislee	Molch	Imme Maylin	Harrislee
Bombe	Nele Charlotte	Flensburg	Nielsen	Jens Niels	Flensburg
Braun	Anne Marie	Flensburg	Nielsen	Brian	Großenwiehe
Brodersen	Fenja	Handewitt	Noack	Anders Svensson	Oeversee
Brodersen	Justus	Wyk / Föhr	Nürnbergger	Saskia Melanie	Ringsberg
Bruun Nielsen	Rasmus	Harrislee	Oetzmann	Line	Harrislee
Buhl	Marie	Flensburg	Paßmann	Brandon	Munkbrarup
Causey	Glenn Marvin	Großenwiehe	Petersen	Alexander	Harrislee
Christensen	Enya Manon	Flensburg	Petersen	Julie Lundgaard	Harrislee
Dahmke	Dorthe	Schafflund	Pingel	Miron	Oeversee
Delfs	Rune	Harrislee	Rasmussen	Signe Kjær	Freienwill
Dill	Denise	Harrislee	Rassoul	Sherin	Handewitt
Dumbuya	Moses Kabba	Glücksburg	Reichardt	Kilian	Mühlenbrück
Erichsen	Jesper	Handewitt	Rück	Hanne	Tinum
Evers	Claas Henning	Munkwolstrup	San José	Lynn De	Flensburg
Eybye	Martin Nørregaard	Sankelmark	Schlüter	Hjördis Amanda	Stangheck
Feuerhake	Laura Sibylle	Harrislee	Schnack	Kira Nadine	Harrislee
Fink	Christina	Flensburg	Schroeder	Karl-Anton	Humptrup
Fließ	Dennis Andre	List	Schröder	Anne-Sophie	Sieverstedt
Gefke	Kim Maylin	Steinbergkirche	Schwarz	Hans Richard Hansen	Gluecksburg
Goos	Janne Juliana	Tarp	Seehusen	Levke	Freienwill
Grünberg	Rebecca Sarah Elisa	Schwabstedt	Siegl	Maurice Andrej	Flensburg
Grünewald	Meghan	Flensburg	Singer-Lippert	Marie	Harrislee
Hagge	Cynthia	Galmsbüll	Sothmann	Torben	Stoltebüll
Hemmersbach	Ragna Fiona Rabea	Flensburg	Swoboda	Pascale Hubert Fikret	Flensburg
Henken	Momme	Harrislee	Terlinden	Jan Manuel	Flensburg
Heydorn	Jánosh	Gremmerup	Theuer	Lena-Sophie	Harrislee
Heydorn	Niclas	Gremmerup	Thomsen	Vajka	Tastrup
Hoffmann	Wiebke Margareta	Havetoftlojt	Thomsen	Kresten	Sankelmark
Ingwersen	Lisa-Marie	Flensburg	Tästensen	Laura	Freienwill
Ingwersen	Viviane Elaine	Soholm	Wedehase	Maike	Flensburg
Irmak	Lisa	Wees	Wiese	Erik Merlin	Großenwiehe
Janzen	Jan Erik	Harrislee	Wietz	Lasse	Satrup
Jech	Sarah-Lena Denise	Harrislee	Witter	Anna Rieke	Eggebek
Johannsen	Claas-Frederik	Keitum	Wrage	Patrick	Flensburg
Jorde	Pernille	Harrislee	Wrage	Timo	Flensburg

Nyt om tidligere elever:

Oliver Soyka: Was ist die Sprache der Seele? Student 1984, nu Chefarzt der Fachklinik für Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapie i Lübeck. Interviewet stod at læse i NordVital Magazin, udgivet af Flensburg Avis.

Torben Hansen, selv Duborgelev, student 1984, er ny afdelingsleder i fællesskolen på Duborg-Skolen.

Han afløser Niels-Ole Lindgaard, der er gået på pension.

Søren Lindgaard, student 1991, er ny IT-chef i Region Syddanmark. Han kom fra en stilling som direktør for TDCs IT-Delivery.

Peter Hvid Kromann, der har gået på Duborg-Skolen, har haft en udstilling af acrylmalerier på Aktivitetshuset. Det drejer sig om grafisk tegnet kunst. I 2001 startede Peter Hvid Kromann i København projektet Neue Armut Mitte.

Jørgen Møllekær, førhen Keuchel, student 1984, tiltræder i nær fremtid posten som chefredaktør på Flensburg Avis.

I januar 2013 blev der holdt en stor jobmesse på Duborg-Skolen.

”Fiete schwant Böses”. **Matina Bewarer** og **Andreas Merke** udgiver en krimi „Fiete schwant Böses“. Den er 1. bind i serien Nordkrimi. Matina Bewarer er student 1986.

Daniel Mühlhausen og **Lasse Thies,** begge er studenter årgang 2012, var fra april til september på sejlads gennem hele Østersøen.

Gudrun Jensen, tidl. Lyksborg, præliminæreksamen 1940, er fyldt 90 år.

Martin Lorenzen, Generalsekretær for SSW, student 1983, fyldte 7.11.2013 50 år.

Solvejg Sørensen, f. Petersen. Er udtaget til det australske landshold til VM i håndbold i Serbien. Til daglig arbejder hun med ernæring og sundhed i Kolding – student årgang 2002

Chris Lykkegaard, tidl. **Christoph Dürkop,** student 1994, er kandidat for SF i København til kommunalvalget 19.11. i Danmark.

Kolja Afriyie, der tidligere har gået på Duborg-Skolen, har forlænget kontrakten med fodboldklubben FC Midtjylland.

Jon Hardon Hansen, student 1984, blev 9. november 2013 valgt til formand for SSF. Han afløste **Dieter Paul Küssner,** realeksamen 1958.

Duborg-Samfundet siger tak

F.v. Erik Jensen, Duborg-Samfundet, Jens A. Christiansen, SSF, Preben K. Mogensen, Ansgar Flensborg Nord, Klaus-Erik Ramm, IMC og Ebbe B. Rasmussen, Duborg-Skolen.

Duborg-Samfundet er taknemmelig for det beløb, vi modtog fra Klaus-Erik Ramm/ IMC.

Beløbet vil indgå i den sum, vi hvert år sætter af til boggaver til afgangseleverne, som nu – igen må man sige – består af studenter og realister.

En tak skal også lyde til Hans W. Rerup i Canada for den flotte check, han sendte til Duborg-Samfundet i januar 2013. Han takkede for årsskriftet, som han modtog med glæde og skrev: ”Det erindrer mig om de 6 år, som jeg gik til skole 1946-1952 på Duborg-Skolen og min afslutning med studentereksamen.

Jeg sender de hoslagte DK 6000 til Duborg-Samfundet for de mange minder, som det bringer til en 81 år gammel forhenværende student.”

Og en tak til alle dem, der har bidraget med artikler til årsskriftet.

Regnskab for Duborg-Samfundet 14. 11. 2012 – 10. 11. 2013

Union-Bank konto 21520

Indestående 14.11. 2012	2832,62 €	
Overført fra Danske Bank konto 8045321	12042,87 €	
Overført fra Union – Bank bankbog 463620	700,00 €	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	5364,10 €	
Trykning af årsskrift		2176,89 €
Udsendelse af årsskrift		3847,70 €
Legater og boggaver til studenter		1761,11 €
Møde med jubilarer		148,10 €
Trykning af giroblanketter		194,18 €
Udgifter vedrørende duborg-samfundet.dk		42,00 €
Porto og returporto		220,48 €
Kontogebyrer		22,88 €
Indestående 10. 11. 2013		12526,25 €
	<hr/>	
	20939,59 €	20939,59 €

Union – Bank bankbog 463620

Indestående 14. 11. 2012	744,18 €	
Renter	7,26 €	
Indbetaling til Duborg – Samfundet	50,00 €	
Overført til Union- Bank konto 21520		700,00 €
Indestående 10. 11. 2013		101,44 €
	<hr/>	
	801,44 €	801,44 €

Danske – Bank konto 8045321

Indestående 14. 11. 2012	93161,12 kr	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	25545,00 kr	
Overført til Union – Bank konto 21520		90170,00 kr
Kontogebyrer		274,00 kr
Indestående 10. 11. 2013		28262,12 kr
	<hr/>	
	118706,12 kr	118706,12 kr

Flensborg, den 19. 11. 2013

Revideret den 21. 11. 2013

G. Dyrby

Pedro Föh

